

Фестивал на националните общности в Млада Болеслав

На 15 септември, за четвърти път, в град Млада Болеслав се проведе Фестивал на културите на 11-те национални общности, които живеят и работят в града и района. Това бяха представители от Индия, Турция, Словения, Кралство Тонга, Виетнам, Украйна, Непал, Полша, Монголия, България, Молдова.

Фестивалът беше организиран от Комисията за интеграция на чужденци, СРПС – Център за подкрепа и интеграция на чужденците в Млада Болеслав и местната община. Спонсор на Фестивала бе завод „Шкода“, както и други местни институции.

През изминалите четири години винаги имаше българско участие, което се представяше от различни групи – за последно бе реализирано от БКПК с председател Люлин Христов, но поради разпадане на организацията и конфликта между българите, предизвикани от втория неуспешен опит за превземане на законно съществуващия Български клуб с председател Ненчо Йорданов, българите в Млада Болеслав се обособиха в три групи с три платформи във Фейсбук, разочаровани от лидера си и желаещи да спрат войната за т. нар. Български клуб, защото разбраха, че той е затворена организация, законна и нежелаеща да приема своите сънародници, нито да контактува с местните институции за интеграция.

Последващите събития от тази година в самата Комисия за интеграция за чужденци, в която Люлин Христов бе представител и по технически причини бе освободен, като бе предложено на г-жа Ирена Ангелова и на българската група – Млада Болеслав и околия да участват във Фестивала.

Новината за предстоящия Фестивал и участие много ни зарадва, още повече когато получих и предложение от хореографа Красимир Мутафов да направим нова танцова група с участието на хора от платформата на Стефан Петков, който окончателно си

Доброволците работиха с ентузиазъм и вдъхновение

замина за България наскоро, да набавим повече желаещи и да ги развием в танцови умения – хора за предстоящи мероприятия. Танцовата група, за съжаление, се разпадна след три месеца поради липса на интерес от хората, както и на самия хореограф, който бе освободен от работа и се наложи да се премести на работа далеч от града.

Това обаче не попречи на подготовката ни за Фестивала. Обособиха се около 14 доброволци от групите, които инвестираха пари в цялата подготовка и реализация. Около 6 човека успяха по време на лятната отпуска да си закупят национални носии, защото това бе изискването на Фестивала за нашето представяне.

Дългоочакваният ден на Фестивала дойде. Преди това обявихме събитието и изпратихме покани на лидери от други групи и организации, които да дойдат и да ни подкрепят в

програмата ни с хората, както и да се насладят на пъстрата и колоритна програма на останалите участници. От гостите ни дойде групата на Александър Вакашински от Либерец, присъстваха и наши сънародници от групите ни.

Програмата на Фестивала се състоеше от две части. Сутрешна програма – представяне пред детската общественост от основните училища в региона с местни традиции и сувенири от всяка страна, както и кул-

турна програма – участие на сцена. Следобедната програма бе представяне пред широката възрастна общественост с национални ястия под формата на малки хапки, които минаващите пред павилионите на народностите, опитваха и оценяваха на специални листовки и предаваха на обособеното жури, което в края на Фестивала обяви победител на най-доброто ястие.

Българският павилион на сутрешното представяне беше богато украсен със сувенири, кукли с национални носии, презентиращи плакати на чешки език, които децата четяха, мостри от малки парфюми на българска роза, с които децата се ароматизираха и много им хареса.

Като българска традиция избрахме мартеницата... Направихме красиво пано с ръчно изработени и закупени уникални мартеници. За подаръци на децата изработихме около 300 гривни-мартенички, които ги раздадохме много бързо... Не смогахме да им ги връзваме на ръчичките. Отделно интересът им нарасна, когато им показах как се правят. Като рекламни лица на павилиона избрахме красивите ни деца Симона и Орлин, които перфектно знаят чешки език и не се умориха да запознават минаващите с нашите традиции и обичаи чак до вечерта.

Като символ на нашето българско участие избрахме малката петгодишна Нати, облечена в национална носия. Тя е родена тук, и заедно с братчето ѝ, таткото отрано ги възпитава в нашите традиции, така че да не забравят корена си. Майката е словачка, която усвои и много ѝ допада българското.

За участието ни на сцена се представихме с три хора. Поради малкото танцьори сутринта, ни помогнаха и организаторите, и самите деца. Малко преди нашето участие, валеше дъжд, който спря точно, когато излязохме на сцената. Организаторката-водеща не скри удивлението си и

каза пред всички, че природата ни обича и е с нас, българите.

Следобедното представяне започна с трескаво подготвяне на хапките. Предварително бяхме нагласили баници и тутманици, които разделихме на малки хапки. Наше сирене, което овкусихме с нашите си подправки, локум като сладка хапка. Пригответихме красива погача за офи-

души. Можете да си представите колко хапки трябваше да подготвим на плата, които бързо се топяха и трябваше да подготвяме нови! Времето бързо премина и дойде часът в края на Фестивала и нашето участие.

Красивата ни Симона изнесе представяне на чешки език за традицията – посрещане на гостите с погача с мед и сол и за танца – хоро, народните носии и символа на билката здравец в българската традиция.

Нашето хоро въодушеви всички. Много българи-гости се включиха, както и местните деца, и възрастни, които не можаха да усвоят стъпките, но гък усетиха енергията на нашения танц.

Всички останали национални общности също изнесоха много интересни традиционни програми, представиха ястия, които направиха Фестивала изключително интересен, колоритен и много пъстър.

Като победител за най-добро ястие избрахме отново Украйна. Националното им ястие борш печели всяка година и явно много се харесва на чехите-домакини.

Колкото до нашето участие тази година, бих направила извода, че се представихме за пореден път много добре и показахме българската си неподправена идентичност. За самите участници, Фестивалът беше неповторимо изживяване, прекрасно настроение и забава. Всички се чувстваха изключително горди, че представят българските традиции и култура. Това че не спечелихме, не ни натъжи, защото получихме признание от самата природа и слънцето, което ни се усмихна, когато поведохме нашето си хоро.

Може би свалихме бариерите на разделението между нас... Но има още много неща, които упорито да правим, за да активизиране българите да бъдат малко по-социално активни и да участват в разпространяването на българските традиции и култура в чужбина. ♦

циалната част – програма с презентация на традицията – посрещане с пита с мед и сол. Като основна хапка избрахме нашенските ни кебапчета и кюфтета с хлебче и българска лютеница. Мъжете донесоха голяма шатра и като пузнахме скарите и им замириса, минаващите започнаха да се гълпят у нас, за да опитат чудната ни скара. По наше изчисление, през павилиона ни преминаха над 1500